

Nr 364.

Godkänd av första kammaren den 14 juni 1919.

Godkänd av andra kammaren den 14 juni 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om särskilda avdrag vid 1920 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 64.)

Till Konungen.

I en den 21 mars 1919 dagtecknad proposition, nr 347, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om särskilda avdrag vid 1920 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Vid 1920 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt äger svensk medborgare, som är här i riket mantalsskriven, vid beräkande

av beskattningsbart belopp att i stället för de honom enligt 18 § 1 mom. i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt tillkommande skattefria avdrag åtnjuta särskilda avdrag, på sätt nedan sägs.

2 §.

Ortsavdrag och familjeavdrag skola upptagas till de i sagda förordning för varje särskilt fall stadgade belopp ökade med hälften, dock att, om summan av sagda avdrag efter förhöjningen icke uppgår till jämnt hundratal kronor, belopp, som överskjuter jämnt hundratal, bortfaller.

3 §.

Under de i 18 § 1 mom. c) i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt angivna omständigheter må det skattskyldig enligt ovan givna bestämmelser medgivna avdrag ökas med högst 700 kronor.

4 §.

Den del av det taxerade beloppet, som överstiger summan av de skattskyldig enligt 2 och 3 §§ i denna förordning medgivna avdrag men icke dubbla summan av samma avdrag, upptages i det beskattningsbara beloppet till sitt halva belopp.

Den del av det taxerade beloppet, som överstiger dubbla summan av de skattskyldig enligt denna förordning medgivna avdrag, ingår i sin helhet i det beskattningsbara beloppet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1920.

Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag är byggt på förutsättningen, att de grunder för skattefria avdrag vid taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt, Ortsavdrag, familjeavdrag och avdrag för ömmande fall, som föreslagits i propositionen nr 259, bleve av riksdagen i det väsentliga antagna. Den föreslagna anordningen av de särskilda avdragen för år 1920 är synnerligen enkel och samtidigt effektiv. Orts- och familjeavdragen höjas med femtio procent, och det fakultativa avdraget för ömmande fall får sitt maximum höjt från 500 till 700 kronor.

Riksdagen har numera bifallit nämnda proposition i de delar, som äro av betydelse i detta ärende.

Under hänvisning till det ovan sagda får riksdagen för Eders Kungl. Maj:ts tillkännagiva, att riksdagen, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 347, antagit ovan återgivna förslag till förordning om särskilda avdrag vid 1920 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Stockholm den 14 juni 1919.

Med undersåtlig vördnad.
